

"مشارکت و اتحاد مقدسان"

خواهران و برادران گرامی، صبح به خیر!

امروز مایلیم درباره واقعیت بسیار زیبایی از ایمان مان به نام "مشارکت و اتحاد مقدسان" صحبت کنم. آموزش اصول دین کلیسای کاتولیک یادآوری می کند که در این عبارت دو واقعیت مورد نظرند: مشارکت و اتحاد "در چیزهای مقدس" و در "میان افراد مقدس". مایلیم بر معنای دوم درنگ کنم: این یکی از تسلی بخش ترین راستی های ایمان ما است. از آنجاکه به ما یادآوری می کند که ما تنها نیستیم بلکه میان آنهایی که از آن مسیح اند، یک مشارکت و اتحاد در زیستن هست. این مشارکت و اتحاد از ایمان زاده شده؛ به راستی، عبارت "مقدسان" به آنهایی بر می گردد که به خداوند عیسی ایمان دارند و به وسیله او از راه تعمید در کلیسا گردآمده اند. از همین رو است که نخستین مسیحیان نیز "قدیس" خوانده شده اند. (اعم ۹ : ۱۳، ۳۲، ۴۱؛ روم ۸ : ۲۷؛ اول قرن ۶ : ۱).

۱) انجیل یوحنا، اعلام می کند که عیسی پیش از رنج کشیدنش، برای مشارکت و اتحاد شاگردانش با این سخنان نزد پدر نیایش کرد: "تا همه یک باشند، همان گونه که تو ای پدر در من هستی و من در تو. چنان کن که آنها نیز در ما باشند، تا جهان ایمان آورد که تو مرا فرستاده ای" (یو ۱۷ : ۲۱). کلیسا در ژرف ترین حقیقت خود، مشارکت و اتحاد با خداست، صمیمیت با خدا است، مشارکت و اتحادی است عاشقانه با مسیح و پدر، در روح القدس، که تا یک مشارکت و اتحاد برادرانه گسترش می یابد. این رابطه میان عیسی و پدر "زادگاه" پیوند میان ما مسیحیان است: اگر ما صمیمانه بخشی از "زادگاه" یعنی این آتش سوزان عشق باشیم، آنگاه می توانیم در میان خودمان به راستی یک دل و یک جان باشیم. چرا که آتش محبت خدا خودخواهی، پیش داوری و چندشاخگی درونی و بیرونی ما را در خود می سوزاند. محبت خدا حتی گناهان ما را می سوزاند.

۲) اگر در سرچشمه عشق که خداست ریشه داشته باشیم، جنبشی دوسویه نیز پدید می آید: از برادران به سوی خدا. تجربه مشارکت و اتحاد برادرانه، ما را به مشارکت و اتحاد با خدا رهبری می کند. یگانگی در میان خود ما به یگانگی با خدا می انجامد، ما را به سوی پیوند با خدایی که پدر ما است راهنمایی می کند. این نمود دوم مشارکت و اتحاد قدیسان است که مایلیم برجسته اش کنم: ایمان ما نیازمند پشتیبانی دیگران است، به خصوص در لحظات دشوار. اگر یگانه باشیم، ایمان ما استوارتر می شود. ققدر زیباست که در ماجرای شگفت ایمان پشتیبان همدیگر باشیم! این را از آن رو می گویم که تمایل به بسته بودن و خصوصی شدن به دایره مذهب هم رسیده، چنان که اغلب درخواست کمک معنوی از آنان که با ما در زندگی مسیحی شریک اند هم دشوار می شود. چه کسی بین ما، در سفر ایمان، ناامنی، پریشانی و حتی دودلی را تجربه نکرده؟ همه ما این ها را تجربه کرده ایم، همینطور خود من. این بخشی از سفر ایمان است، بخشی از زندگی ما است. هیچ یک از اینها ما را شگفت زده نخواهد کرد، چرا که ما موجوداتی انسانی هستیم که شکنندگی و محدودیت نشانه ما است. همه ما نحیف ایم و محدودیت هایی داریم. باز در این لحظات دشوار، اعتماد به یاری خدا از راه نیایشی کودک وار لازم است و هم زمان، بازیافتن دلیری و فروتنی مهم است برای در گشودن به روی دیگران و یاری خواستن از آنان. چندان این کار را کرده ایم و بعد در بیرون آمدن از مشکل و دوباره یافتن خدا پیروز شده ایم! در این مشارکت و اتحاد- یعنی یگانگی مشترک- ما یک خانواده بزرگ را می سازیم، جایی که هر عضو به وسیله دیگران یاری و تقویت می شود.

۳) و به نمود دیگری می رسیم: مشارکت و اتحاد قدیسان از زندگی زمینی و مرگ فراتر می رود و برای همیشه پایدار می ماند. این یگانگی در میان ما فراتر از اینها می رود و در زندگی بعدی ادامه می یابد؛ این یک مشارکت و اتحاد روحانی در تعمید است که با مرگ در هم نمی شکند بلکه به شکر عیسی برخاسته، به سوی کمال خود در زندگی جاوید پیش می رود. پیوندی ژرف و ناگسستنی هست میان آنها که هنوز در این جهان زائراند- یعنی ما- و آنان که از دروازه مرگ گذر کرده اند و به جاودانگی درآمده اند. تمامی تعمید یافتگان، اینجا بر زمین، ارواح در برزخ و تمامی برکت یافتگان که از پیش در فردوس هستند، یک خانواده بزرگ را می سازند. این مشارکت و اتحاد میان زمین و آسمانها، به ویژه در نیایش های میانجیگرانه درک می شود.

دوستان گرامی، ما این زیبایی را داریم! این واقعیت ما است، واقعیت تمامی ما، که ما را برادران و خواهران یکدیگر می سازد، واقعیتی که ما را در سفر زندگی همراهی می کند و اجازه می دهد تا چهره ای دیگر در بالا در آسمان بباییم. بیایید با اعتماد در این سفر پیش برویم، با شادی. یک مسیحی باید شادمان باشد، سرشار از شادی داشتن برادران و خواهران تعمیدی بسیار برای سفر؛ چرا که او با یاری خواهران و برادرانی که یک راه را به سوی آسمان در پیش دارند تقویت می شود، و همچنین با کمک برادران و خواهرانی که در بهشت اند، و برای ما به مسیح نیایش می کنند. با شادی در این مسیر به پیش بروید!

میدان سنت پیتر